

ŠPORTSKE VIJESTI

REZULTATI 20 KOLA

		Played	Won	Drawn	Lost goals	Goals against	Points
1.	CROATIA	20	14	3	3	42:17	45
2.	ZAGREB	20	12	4	4	34:19	40
3.	HAJDUK	20	12	3	5	32:17	19
4.	Hrv.DRAGOVOLJAC	20	10	5	5	31:17	35
5.	OSIJEK	20	8	4	8	28:26	28
6.	ZADARCOMERC	20	7	3	10	23:23	24
7.	RIJEKA	20	4	11	5	19:23	23
8.	VARTEKS	20	6	5	9	23:30	23
9.	MLADOST 127	20	6	4	10	15:21	22
10.	SLAVEN BELUPO	20	6	4	10	18:37	22
11.	SAMOBOR	20	5	3	12	18:34	18
12.	ŠIBENIK	20	4	3	13	17:36	16

OGLASI

Služite se našim pokroviteljima!

Modern Age Plastics Inc. 50 Fasken Dr., Units 2, 3, 4,
Rexdale, Ont., M9W 1K5
Tel (416) 675-2955
Fax (416) 675-2965

STAN TRTANJ

Custom Plastic Fabrication & Machining
Specializing in Acrylics: Designing, Displays, Advertising, Homeware

SUPER DIJETA

Imate višak kilograma?
Želite ih se riješiti, a ne znate kako?
Rješenje je tu!
Izgubiti ćete svoje kilograme bez gladovanja
i vrtoglavice uz 100% prirodni program.
NAZOVITE NA
(416) 614 - 6743

Zahvaljujemo Modern Age Plastics Inc., i
obitelji Trtanj na velikoj pomoci.
Zahvaljujući njima danas CIRKULAR
možete naći u modernim, lijepo
oblikovanim kutijama. Tim darom
CIRKULARU je uštedjeno mnogo
novaca. Hvala Vam od sveg srca.

THE CHILDREN'S EDUCATION
TRUST OF CANADA

DOREEN H. SMINTICH
Manager

Nurture the dream . . .

BRIARWOOD BUSINESS PARK
414 North Service Rd. E., Oakville, Ontario L6H 5R2
Tel.: (905) 338-RESP (7377) Fax: (905) 338-0977
Res.: (416) 242-7727 Fax: (416) 242-7481

CIRKULAR JE VJESNIK HRVATSKE
ZAJEDNICE U TORONTU I OKOLICI.

Glavni i odgovorni urednik - Valentina Krčmar,
Adresa: 1137 Centre Street, Thornhill, Ont. L4J 3M6
Pretplatu možete staviti u bilo koju Hrvatsku Kreditnu
Zadrugu pod broj: 2742403
Telefon : (905) 738 - 0053 Fax: (905) 738 - 9221

HRVATSKI - CROATIAN

CIRKULAR

GLASILO HRVATSKE ZAJEDNICE
TORONTA I OKOLICE

Osnivač - Zvonimir Mekinda - god. 1993

Broj 7.

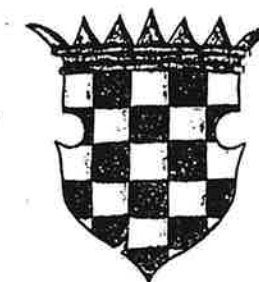
15. ožujka 1998

Cijena \$1.00

U OVOM BROJU :

- Urednica piše	2
- Vijesti iz Toronta	2-3
- Red Cross	4
- Serbia's Prisons	5
- Političke vijesti	6
- Vijesti na Engleskom	7
- Vijesti iz Kongresa	8,9,10
- Pounje	11
- Povratnički Izvidnici	14
- Naša Zajednica	15-16
- Kultura i Turizam	17
- Zdravlje	18
- Motrišta	19
- Iz Tiska	20
- Satira i Šale	21-22
- Dječja strana	23
- Šport i Oglasi	24

CROATIAN COATS-OF-ARMS

1582

1835

1939-1941

1941-1945

1946-1991

1991

UREDNIKA PIŠE

Pred sastankom smo Mjesnog Odbora Kongresa Toronta.. Bira se novo vodstvo, jer nekim članovima U.O. izlazi mandat. Predsjednik Dr. Hrvoić, kako kaže, odlazi radi Statuta, ali i drugih stvari.

Poznato je da smo Dr. Hrvoić i ja prijatelji, radili smo zajedno, upoznali se u radu, često razgovaramo. Iako smo prijatelji, to ne znači da nisam objektivna o njemu i njegovom radu. Mi imamo među nama malo ljudi kao što je Dr. Hrvoić. Boli me nepravda kad je vidim, a posebno kad je upućena na Dr. Hrvoića i njegov rad. Na organizacionom sastanku Odbora za Pomoć Vukovaru, jedan od prisutnih se je dignuo i sasuo bujicu riječi na Dr. Hrvoića, "da gdje si ti bio dok sam se ja i drugi borili za Hrvatsku i sl". Čekala sam da se netko javi i "obriše" tog čovjeka, koji čak nije smatrao da čovjeka kao što je Dr. Hrvoić treba osloviti sa "Vi", a ne "Ti" (kao da su krave zajedno pasli), ali od prisutnih niti riječi. Uvrede su ostale u zraku. Jasno, Dr. Hrvoić sam nije odgovorio.

Zato, radi tog događaja kao i mogućeg odlaska Dr. Hrvoića radi Statuta Kongresa, smatram da treba reći par riječi o velikom radniku i čovjeku koji zaista voli svoju domovinu, što je i djelima dokazao. On odlazi s pozicije predsjednika Kongresa, radi Statuta, tako kaže - ali i zato jer nije imao podršku, zlobni jezici su ga prali, kao i druge radnike.

Skoro svake godine naš Predsjednik Dr. Tudjman dijeli medalje onima koji su ih zaslužili svojim radom. Svake godine mi gundjamo jer ne dobivaju oni za koje smatramo da su trebali dobiti. Jedan prijatelj mi je objasnio kako se te medalje dijele: ima puno radnika (ta, svi smo radili), ali samo nekoliko vodja, to jest onih koji su začeli rad i vodili pučanstvo, ako se to tako može reći. To su rijetki ljudi, ima ih samo nekoliko među nama i mislim da ih ne treba imenovati, svi ih znamo. Ipak, ja ću imenovati Dr. Ivana Hrvoića kao jednog od vodja, inspiratora, čovjeka koji nas je gurao kad smo posustajali, bodrio kad je bilo teško.

Nije lako sve nabrojati sto je Dr. Ivan Hrvoić napravio za ovu zajednicu. Između ostalog osnovao je s grupom intelektualaca AMCA-u, koja je vodila politički život i borbu za Hrvatsku u samom početku rata, zajedno s drugim organizacijama (ovdje moram spomenuti Bedem i rad naših članica). Zahvaljujući Dr. Hrvoiću i ljudima s kojima je on radio, uspostavljene su veze s Ministarstvima Kanade, Gđjom. McDougall, održavani redovni sastanci, pisana redovna pisma, održavane demonstracije. Ipak, ono što je najvažnije je činjenica da je Dr. Hrvoić svojim radom nadahnuo druge na akciju. Ja sam jedna od tih, a znam da nisam jedina. Mnogo ljudi nije moglo reći "ne" Dr. Hrvoiću, kad su stajali s kojim žarom i poletom on radi. Rezultati njegovog rada su ogromni: jaka organizacija AMCA-e, Koordinacioni Odbor AMAC-a Sjeverne Amerike, koji je učinio izvrstan posao po cijelom svijetu, njegov upliv na razne organizacije ovdje, rad u Ottavi, u Zagrebu, a kruna svemu je naš Mjesni Kongres čiji je on bio zaista uspješan Predsjednik. Neka se nitko ne vrijedja, jer svi smo svjesni da među nama ima puno sposobnih ljudi, ali za ono što radi Dr. Hrvoić treba inteligencija i škole. Mnogi koji misle da mogu raditi posao Dr. Hrvoića nemaju to znanje koje on nosi. Znanje Dr. Hrvoića iz svakog područja je zavidno, bilo da govorimo o povjesti, zemljopisu, hrvatskom, ekonomiji ili stručnom znanju: on nas savršeno predstavlja gdje god je nuzno.

Ne znam kako će proći ovi izbori. Ipak malo tko bi mogao biti ono što je bio Dr. Hrvoić. Zato, u ime nas mnogih ovdje u Torontu: zadržimo Dr. Hrvoića na mjestu predsjednika Mjesnog Kongresa. Čast svima, ali mislim da boljeg i sposobnijeg čovjeka nema, bar za sada.

Valentina

Vijesti iz Toronta i Okolice

KANADSKO-HRVATSKO DOBROTVORNO DRUŠTVO "SV. JOSIP" KALOVAC iz Mississauga priređuje tradicionalni godišnji banket u čast Sv. Josipa zaštitnika domovine Hrvatske i grada Karlovca u subotu 21. Ožujka 1998 u crkvenoj dvorani župe Hrvatskih Mučenika na 4605 Mississauga Road, Streetsville

FOLKLORNI ANSAMBL HRVATSKA MISS. Vas poziva na tradicionalni 27. godišnji koncert. Uz bogati program članova folklornog ansambla Hrvatska i naših gostiju Sv. Juraj iz Hamiltona, poslije programa za ples i zabavu svira V.i.S. "Nova Generacija". Čeka Vas večera po narudbi i mokri bar, sa svim pićima. Početak u 6.00 sati navečer, subota 28. Ožujka/ marta 1998 u St. John Lithuanian Hall, 2185 Stavebank Rd. Mississauga.

Ulaznice se mogu nabaviti kod članova društva, ili za rezervaciju nazovite Djurdjicu Vacek (905) 890-5962 ili Andjelka Vučković (905) 820-1238. Još jednom, svi ste nam dobro dosli, poručuju članovi folklornog ansambla "Hrvatska".

HRVATSKO ZAVIČAJNO DRUŠTVO

"KORDUN" priređuje Zabavu s plesom i igrokazom "Prosidba djevojke na Kordunu", u subotu 21. Ožujka 1998 god. s početkom u 6 sati poslije podne u dvorani Hrvatske crkve u Oakvillu. Ulaznina za odrasle \$12.00, za djecu \$5.00. Večera po želji uz naplatu od \$8.00 po osobi. Svira ViS "Velebit", a program i igrokaz izvode kologrupa Društva i Slunjski Bečari. Za ulaznice nazovite M. Paulić tel. 820-5558, A. Mrkonju tel 270-0037, Mirka Jurčić 877-4908 Norval, Jelenu i Milu Ples 828-0292, Tinu i Tončija Filipović 1 (905) 388-6862 u Hamiltonu, i Nikolu Moćan (416) 233-4522. Osigurajte ulaznice na vrijeme, jer ih može nestati na ulazu.

HODOČAŠĆE U MIDLAND, nedjelja 19. Srpanj 1998

Organizatori: župljani župe Hrvatskih Mučenika. Svečanu koncelebriranu sv. Misu predvodi i propovijeda mons. Josip Bozanic, novoimenovani zagrebački nadbiskup. Misna slavlja predvodit će članovi sastava "Ujedinjeni crkveni tamburaši".

DJEČJA STRANA

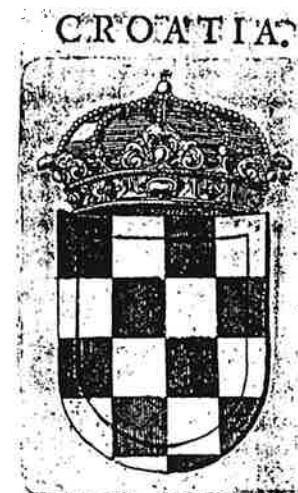
PRIČA O HRVATSKOM GRBU

Držislav se zaratio s mletačkim duždem Petrom II. Orseolom (991 - 1000), no zla ga sreća snadje, u boju ga uhvatiše. Dužd je negdje čuo, da je hrvatski kralj vještak u igri šaha, pa mu je obećao, da će ga pustiti na slobodu, ako njega - a bio je i sam šahist - redom u tri igre pobijedi. Tako i zbude. Držislav uze na spomen oslobođenja svoga šaha sebi na grb. Tako posta i osta "šah" grbom hrvatskim sve do danas.

Čitanka iz gimnazije, cirka 1942 god.

Unuka Nikice Vrdoljaka
Tijana Ferenac
u hrvatskoj narodnoj nošnji

ZVONIMIROVA LAĐA

Još je tu. — Na tvrdoj siki
jošte leži nasukana.
Osamstoto minu ljeto,
što je mlate sa svih strana,

što je lome i drmaju
burni vali i oluje.
Slomila se, prignula se:
na pijesku je — al' još tu je!

Pokraj Drača i Sasena,
blizu Krfa, pred Avlonom
borila se ona slavno
i s galijom i s dromonom.

Na njojzi je sto tragova
udaraca i uvreda,
na njojzi je sto znakova
veljih slavlja i pobjeda.

Sanja lijepim o zemljama,
hole borce i galije,
a vjetar joj krmu ruši,
a talas je o bok bije.

Snažno o nju udaraju
vjetar, talas i oluje.

Slomila se, prignula se:
na pijesku je — al' još tu je!

Konop zuji u vjetrini:
— Kô lanac sam gvozden bio,
kad o meni, svet, slobodan,
kockasti se barjak vio. —

Škriplje krma: — Gdje si sada,
snažna ruko kormilara?
zašto, more, uvijek na me
tvoj se ljuti bijes obara? —

A utroba u mećavi
noćnoj ječi: — Oj, ta sika
do kada će da me drži
u čeljusti od čelika? —

I lađa se zdvojno trza:
— Zar da ovdje tužno gnijem?
Dignite me: neka dipnem,
nek zajedrim morem tijem! —

Osamstoto ljeto teče,
i sve vali lađu biju,
i sve sike munje žive,
i jesenje kiše liju.

15-Vladimir Nazor
Mafamet.

VEDRAN KOSOVIC: "RED CROSS COMMITTED FLAGRANT NEGLIGENCE AND SUPPRESSION DURING SERBIAN AGGRESSION IN CROATIA Vjesnik, March 2,1998, pg 3.

Is the International Committee of the Red Cross (ICRC) fulfilling its main objectives in being a neutral intermediate between the victims and the countries that are signatories to the Geneva Convention, especially considering that there are still 2,000 Croatian defenders and civilians registered as being missing?

The head of the Appeal Centre (Centre for the Protection of Human Rights of the Missing and Detained) Ms. Zdenka Farkas stated that the ICRC committed grave negligence during the war in Croatia. The ICRC document "Fact Sheet:ICRC operations in former Yugoslavia, June 1998" clearly stated that for the missing persons from 1991, the ICRC's role was only as an observer, while the missing in 1995 its role extended to being an intermediary between the families of the missing and the authorities. Ms. Farkas stated that such conduct is discriminatory and is further emphasized in the document. According to "Fact Sheet" between 1991 and 1996 the ICRC made 3,521 visitations in 520 prisons on the territory of former Yugoslavia. Those figures indicate that the ICRC visited prison camps and jails once a year. Of the 44,376 registered prisoners, the ICRC claims that 21, 430 were released due to its mediating. That evokes another question: What has happened to the other 22,940 other persons that were, according to the "Fact Sheet", visited by the ICRC but ever since all trace of them has been lost?

WHAT HAPPENED TO 1,235 PERSONS?

If the ICRC operates as a humanitarian organization, all the names detained and imprisoned as well as their locations should be systematically documented and reported to the Croatian government. The ICRC should also be making inquiries with the aggressors about the destiny and fate of these people. The graphic representation in the same document depicts that 1,235 persons were recorded as missing in 1991. Considering that there was no war in neighbouring Bosnia and Hercegovina at the time it is believed that among those missing persons are those that "Appeal" is searching for. Why does the ICRC refuse to present the information they have on those missing from 1991? Either they know that those 1,235 have been killed and want to cover-up for the Serbs or seriously believe that none of the listed are also listed by the Croats. This is not so convincing considering that the ICRC continues to withhold information. What was the ICRC doing during the worst time of Serbian aggression in Croatia?

Ms. Farkas stated that truth may lie in sentence "Vukovar was in the centre of the ICRC's attention" from the book

"Humanitarian diplomacy of the ICRC and the Conflict in Croatia" (91-92) by Jean Francois Berger.

In the book "Red Cross and Red Crescent, Portrait of the humanitarian Activity" is stated" The ICRC is working in the best interest of the people who, due to the conflict, are exposed to the enemy's aggression; in the best interest of the wounded, war criminals and those that have been expelled from their houses. The ICRC delegates must visit hospitals, prison camps, prisons and other locations where they are detained." So it is normal to ask: What is special care of detained and missing persons" To carefully witness how the innocent are executed? Perhaps the author of the book "Crime without punishment - Humanitarian Activity in the Former Yugoslavia", Ms. Michelle Mercier, was aware that the ICRC activists could have prevented the crimes in Vukovar and stopped the wounded and civilians in the Vukovar hospital from being taken away by Serbian insurgents and Yugoslav Army officers. Under the leadership of Cornelio Samaruga, and given all necessary assistance and support, the ICRC failed to save the 400 patients from the Vukovar hospital.

One of the tasks of the ICRC is to collect all data and record that could help identify the wounded, the missing and killed persons and should immediately pass on this information to the closest relatives. In his book "HUMANITARIAN DIPLOMACY OF THE ICRC AND THE CONFLICT IN CROATIA" Berger states:"In the meantime some of the patients and civilians who withdrew to the Vukovar hospital were executed." Farkes questions whether this information was published in 1995 and why families of the missing and detained were not informed by the ICRC. She also added that the families of the missing noticed that the ICRC was and still is withholding information and consequently submitted more than 5,000 requests in which they demanded all information to be supplied to them within 7 days notice. Embassies and the EU were informed and the German Ambassador to Croatia showed interest for the action and was promised that the information would be sent to the applicants. Based on these facts, the UN nor the ICRC objectively presented the information on Croatia's sufferings, victims, human rights violations etc. Zdenka Farkas shares an opinion that apart from the Yugoslav President Slobodan Milosevic, some of the representatives of international organizations should be sitting on the same bench as the accused in the Hague.

Unfortunately the ICRC doesn't allow its workers to testify at the Hague. Why?

Trač ispod repa....

REZA

i

JULA

rekla, kazala i čula !

Dober dan
moja Reza draga,
kaj veliste
zima je jako blaga.

Bog daj, Julia
dober vam dan,
imala sam
uzbudljiv san.

Zima mi je
Bog da mi prosti,
vjerujte Julia
vušla u sve kosti.

Dosta mi je...,
opet je tmurni dan
ali ipak sem
imala dober san.

Sanjala sam
duge crne noći,
kak bi toplo
brzo moglo doći.

Kad sam u snu
rekla mojem "dedu"
nigdje nejdem
to pak nije u redu.

Na to me je
stari muški pitao
ko jazavac
se pri tom rital.

Hoćeš ići
na Kastrovu Kubu ?
ili pak na
na toplu Urubu?

Pri tom je stari
zapalio svoju lulu,
i rekel mi
idemo za Honolulu.

Nato sam se
rajše naglo zbudila,
ni mi bilo
do sanjarskog ludila.

Znam, znam
moja draga Reza,
čovjek je mekan
ko od pekmeza.

Oh, draga Reza
to je bil ljepi san,
odmah bi bil
ljepši cijeli dan.

A, kaj je s vama
moja draga Reza,
kaj je novog
kaj je dobra veza ?

Znate kaj
moja gospa Julia,
mnogo toga
sam opet čula.

Konzul Picukarić
o Vukovaru je govoril,
treba se vratit
do jednog - je ponovil.

"Nit sim , nit tam"
je pritom z vlekel,
"pomognut treba"
je odmah rekel.

Vukovaru
treba novac s moći
pomoć treba
ko slijepome oči.

Srušeno je...,
pustoš od Srba vlada,
treba obnovit
Vukovarskog grada.

Znate Julia,
to je vrijedna stvar,
neka bude opet
Hrvatski Vukovar.

Čujte Reza
pomoć treba bjednog,
jedan za sve
mi svi za jednog.

Ja se slažem
Julia moja draga,
i treba se rješit
dikanskog vraga.

Tak je, draga Julia
nema im pardona,
če im ni prav
nek im zvone zvona.

Čula sam od
zvonara samog
a on pak od
kolekte pravog.

Kaže on, da
Đuran Velečasni
u penziju odlazi
imenovan Prečasni.

Hrvatska zemlja
Ima Đurana svoga
mecenu i Hrvata
darovanog od Boga

Znate Julia
tko je mog'o tolko dati
za Hrvate il' Hrvatsku
doli Đuran ili mati ?

On je majka, a i otac
to naš narod slovi,
Oh , Đurane
Bog Te blagoslovi !

Čujte Reza
na plesu sam bila,
s jednim starim
sam se pozabavila.

Pri tom mi stari
je dobro namignul
nit sim nit tam
me v uho vgriznul.

A sad Reza
moram bježat kući
zafrig bu mi zgoril
kruh bu bil prevrući.

Do drugi put
sad z Bogom Julia,
novi trač se nadam
bum interesantan čula.

Z Bogom Reza
Želim vam sretan put,
trač i neka novog
bi htjela opet čut.

Na istom mjestu
uvek, istoga dana,
trač ispod repa
konja Jelačić Bana .

DIDA

SATIRA

STRAŠNA OPERACIJA

Doktor je došao dolje i rekao je uzrujanom mladom mužu:

"Dajte mi odvijač".

Pet minute kasnije, doktor je došao natrag.

"Trebao bih čekić i dlijeto" reče on.

"Doktore", zaplakao je muž. "Što se je dogodilo sa mojom ženom?"

"Ja neznam još za sada", reče doktor. Ne mogu otvoriti svoju tašku".

MUŠKI ILI ŽENSKE

"Koliko si ulovio muha?", zapita ga žena iza kraćeg vremena.

"Šest", on odgovori. "Dvije muške i četiri ženske".

"Nemoguće", nasmije se ona. "Kako si mogao znati da li je muška ili ženska".

"To je barem lagano. Dvije su bile na jabučnom štrudlu, a četiri sam uhvatio na ogledalu".

VELIKI TROŠKOVI ŽIVLJENJA

"Ja vam kažem, ja neću uzeti ovu sobu..., protestirala je starija gospodja. "Ja neću potrošiti toliko novaca za ovakovu sobu. Premalena je... i nema prozora. Samo zato što sam ja sa sela..."

"Udjite gospodjo, udjite", uzdahnuo je vozač lifta. "To je lift".

ZADNJA RIJEČ

"Kako je sve ispalo iza svadje sa tvojom ženom?..."

"Ha. Došla je ona k meni na rukama i koljenima!"

"Uistinu?. Što je rekla?"

"Izidji van izpod krevata, ti strašljivico".

NEW YORK TIMES, March 1/98: "Brittish Officer said to give NATO Plans to Bosnian Serbs"

London, Feb. 25/98 - The Brittish Government is expected to charge an army major next month with providing classified NATO information and documents to the Bosnian Serbs leadership during the last two years of the Balkan war, according to senior Western diplomats. In a case compiled in part by American intelligence officials, the major Milos Stankovic, 35, is alleged to have seriously undermined the effectiveness of the United Nations peacekeeping effort in Bosnia, the diplomats say.

He is said to have kept the Bosnian Serb military commander, Gen. Ratko Mladic, who has been indicted on two counts of genocide by the international was crimes tribunal in the Hague, abreast of top secret NATO plans and procedures and of the bickering within NATO during the 1992 - 1995 war.

Major Stankovic (alias Michael Stanley) served four years in Bosnia during the war, more than any other British officer. For much of that time he was the chief liason officer between the two British commanders of the United Nations peacekeeping mission in Sarajevo and the Bosnian Serb leadership, including the war time leader, Radovan Karadzic, who has also been indicted for war crimes by the tribunal.....

One of only three British officers who spoke Serbo-Croatian, he is a son of a Serbian immigrant who fled to Britain after WW2. With the approval of his superiors, he worked in Bosnia under the alias Michael Stanley to avoid identification as a Serb. His father was an officer in the royalist forces known as the Chetniks who were defeated by Tito's communist partisans in the civil war that rent Yugoslavia during WWII. He grew up speaking Serbo-Croatian at home and was enveloped in the hermetic world of struggling Serbian immigrants. The immigrants nursed a bitter hatred for Tito's communists and a deep sense of betrayal by a British government that at the end of WW2 repatriated thousands of Chetnik fighters and their families from

THE TORONTO STAR

March 6/98: DEFIANT SERBS POUND KOSOVO: Milosevic vows to crush rebels despite threats from Washington....

March 7/98 KOSOVO GUERILLA BOSS KILLED, SERBS SAY, Separatists' core 'destroyed' in two-day assault. (short history of the region given to the readership)

March 8/98: SERB POLICE CRACK DOWN ON VILLAGERS IN KOSOVO Thousands hide out in the forest to escape deadly siege.

March 9.1998: MAJOR POWERS DEMAND URGENT ACTION ON KOSOVO

the British controlled parts of Austria to Yugoslavia, where most were executed or imprisoned.....

In 1994 Major Stankovic than a captain, worked in Sarajevo for Gen. Sir Michael Rose, the commander of the United Nations peacekeeping mission, who rarely hid his own disdain for the Bosnian Muslims and his belief that the Bosnian Serbs were maligned by the international community. When General Rose left he was replaced by Gen. Sir Rupert Smith who took a more aggressive stance toward the Bosnian Serbs. General Smith found the captain's volatile temper, outspoken support for the Bosnian Serbs and heavy drinking unpalatable, according to senior officials who worked at the time in the headquarters. General Smith, these officials who worked at the time in the headquarters, removed him from his post on Apr. 19,1995 and had him sent back to Britain....

THE TORONTO SUN, "KOSOVA COULD IGNITE THE THIRD BALKAN WAR: E. Margolis March 8,98

.. "Though Serbs are only 2% of Kosova's population they claim it "holy soil" the site of their decisive defeat in 1389 by the Ottoman Turks. Serb national-nazi mythology depicts Serbia as eternal crusading champion and bulwark against advancing Islam.

In historical fact, after the fabled battle, subsequent despots of Serbia, Stephen Lazarevich and George Brankovich were close allies of the Turks. Serbs actually joined the Turks in fighting Hungarians and Albanians, who were trying to stem the Ottoman advance. Despot George even became Sultan Murad's II's father-in-law! So much for Serbia's glorious anti-Turk crusade.

This century, Serbs have attempted numerous times to make Kosova "Albanianfrei" slaughtering 100,000 Albanians alone in post-World War II pogroms. The late Mother Teresa, an Albanian, was driven from Kosova by Serbs.".....

WHAT IS HAPPENING IN SERBIA'S PRISONS?

"The Yugoslav Commission for Humanitarian Issues and Missing Persons immediately denied reports of 106 prisoners of war currently being held in Yugoslav prisons. A day earlier, during his visit to the Federal Republic of Yugoslavia, the President of the International Committee of the Red Cross (ICRC), Cornelio Sammaruga said that the Red Cross pays visit to 105 prisoners. Reports on this statement carried by some media has led some to conclude that there may be Croatian citizens among those prisoners who are currently on missing persons lists. The Yugoslav Government denied the existence of POWs in Yugoslav prisons and added that some of the prisoners can be connected to the war in Croatia only if they were sentenced for espionage.

(Croatia Weekly, Jan.29/98 No. 3)

Later on we received new information from "Globus": it said that, according to reliable information, there are quite a few Croatian prisoners in the Serbian prisons. Mr. Dusko Erceg, quoted witness, said: "In the Serbian private camps the Croats even today work as slaves, and Croatian women are used as prostitutes." He gave a detailed account of his prison term in the Serbian prisons, together with the names and places.

What is really happening in this country called Serbia, Yugoslavia? Do they really think that we - Croats - are not looking for our people who are listed as missing, but who are in reality - at least some of them - still languishing in the serbian prisons, or camps, or in some mines in Serbia? We know the names of some of the prisoners of non-Serbian origin who are barely surviving in prisons in Serbia and are being denied food, beaten daily, tortured. For your knowledge: when we were celebrating the victory of our team in Zagreb over the soccer team from Belgrade, the prisoners of non-Serbian origin, especially those who came from Croatia were beaten mercilessly. Poor souls, they did not even know at that time that such soccer a match has taken place, let alone the outcome.

However, it is significant that Mr. Cornelio Sammaruga, the President of the ICRC, even ventured so far to say that Serbia is holding some non-Serbs, 105 of them. Is something changing in the operation of the ICRC, or are they on guard?

However, who in this world is responsible for those who cannot help themselves? Who - for goodness sake, is responsible for victims, in this case prisoners, POWs - whoever - who are beaten, denied food or human contacts? When you raise this concern - human concern - with the ICRC than the answer is always the same: Red Cross is an organization whose mandate is to stay neutral, not to get involved in any conflict, it needs to stay out of politics. They cannot get involved!

However, our Croats are still in Serbian prisons - dying slowly. They are being used as slaves. Our women are - as per Globus - used as prostitutes even today. There are two camps in Serbia which were not yet visited by the ICRC, and thus they officially do not exist, and there could still be some POW-s. Why? If the ICRC does not inspect the camp in their books this place does not exist. Why cannot they inspect it? Because the Serbs will not let

them. Why should they? Who can force them? No one! Remember, the ICRC "has to be neutral, and because of its confidentiality it will not expose the criminals within its ranks". End result: many non-Serbs, especially Albanians are languishing in Serbian prisons and the world community is aware of this fact, especially the Red Cross. Yet, is there any serious work to get these innocent people out? Hardly any!

ICRC professes to be out of politics, yet in the introduction to "The Humanitarian Diplomacy of the ICRC and the Conflict in Croatia" by Jean-Francois Berger their own motto was forgotten when they (the ICRC) tried to represent the protagonists of the crisis. What they said was - more or less - that the Serbs were, as usual, with the Allies in WW2 and I don't think I need to tell you who were we, Croats and Bosnians. There was no mentioning of the true past: Judenfrei country (Serbia), Chetnicks collaboration with the Germans, or Bleiburg. This report certainly was extremely harmful to Croatia and Croats. As this "report" was given to everyone, especially those "humanitarians" who wanted to know who is who in that "former Yugoslavia" no wonder that many times we and the Bosnians were the bad guys.

I have read many books about Croatia and Bosnia and the war, because of my work. One of the book that really shook me was "The Slauhterhouse" by David Rieff. I would like to quote a chapter from this book, which eloquently says what were we - the victims - to the world some of the time, but to the humanitarians, UN or ICRC quite often, or most of the time : "... And if they sometimes waited to remove a body until the foreign journalists have arrived, or sometimes seemed almost masochistic in their refusal to negotiate agreements that might have secured a little more electricity or gas for Sarajevo, this did not mean, as UN people in Zagreb, Sarajevo and Hew York sometimes liked to contend, that they (Croats or Bosnians) were the authors of their own suffering. They were the victims. But their victimhood increasingly seemed to bore and even to disgust UN officials both in the field and in New York and Geneva. UN Protection Force officers in particular became less and less discreet in the antipathy they felt for the Bosnians." (Page 222)

The end result of this opinions - either by the ICRC or the UN, and especially after articles as the one above is that no one in this world demands the answers about the Croatian prisoners in the Serbian prisons, except for us, Croats. Croatia is a small country and it is being squeezed from every possible side. However, it is time we ask the world: how is it possible that few dead Americans in Somalia were more important than over 250.000 dead Bosnins and over 10,000 dead Croats? If one American or Canadian was missing somewhere in Serbia, the pressure would be so great that the Serbs would release that person fast with deep apologies. However, when Croats and our countrymen in Serbian prisons are in question: silence. Sometimes I feel like Visnja Milas-Matutinovic who quoted a famous poet in her speech in Washington when she spoke to NGO-s: *Good-bye proud world! I am going home: thou art not my friend.*" (*Foreboding, Fear and Hope*, Page 115). Well, we can go home, but how do we get home those from Serbian prisons, camps, mines Something must be done urgently, because the strength of these brave men and women must be diminishing after such a long time in Serbian captivity.

Valentina Krcmar

WASHINGTON UPOZORAVA MILOŠEVIĆA

WASHINGTON (HINA) - Sjedinjene su Države spremne učiniti "mnogo više" protiv jugoslavenskog predsjednika Slobodana Miloševića ako njegova vlada brzo ne pronade rješenje situacije na Kosovu, izjavio je u Četvrtak u Kongresu posebni američki izaslanik za bivšu Jugoslaviju Robert Gelbard. "Rekao sam što sam jasnije mogao Slobodanu Miloševiću da smo spremni učiniti mnogo više ako njegova vlada ne bude radila brže na rješavanju kosovske krize", izjavio je Gelbard pred povjerenstvom Predstavničkog doma za međunarodne odnose.

"Rekao sam Miloševiću kako su SAD zaprepraštene djelovanjem njegove vlade prema Kosovu", dodao je Gelbard napominjući da je "potpuno nezadovoljan postignutim Napretkom". "Skandalozno i nemoralno djelovanje Beograda zahtijeva odlučan i jedinstven odgovor međunarodne zajednice", ocijenio je Gelbard navodeći cijeli niz mjera koje mogu biti poduzete protiv Beograda među kojima je i embargo UN-a na prodaju oružja. Istodobno, glasnogovornik State Departmenta James Rubin ocijenio je kako su prijedlozi što ih je Beograd uputio kosovskim Albancima "samo propaganda". On je ocijenio kako se prijedlog Beograda o "pregovorima na najvišoj razini" s kosovskim Albancima "velikim dijelom sastoji od opravdanja za uporabu sile i ne sadrži ni trunku žaljenja zbog smrti nevinih Albanaca".

SOLANA I CLARK POSJETILI BRČKO

BRČKO (HINA) - Glavni tajnik NATO-a Javier Solana i zapovjednik NATO-a za Europu general Wesley Clark razgovarali su danas u Brčkom s gradonačelnikom i njegovim suradnicima o predstojećoj arbitražnoj odluci za taj grad. Solana je na konferenciji za novinare preporučio da obje strane trebaju prihvatiti, ma kakva bila, odluku koju će Roberts Owen, kako se očekuje, objaviti u nedjelju. "Zadovoljan sam napretkom Mirovnog sporazuma nakon privremene arbitražne odluke u Rimu prošle godine. Mislim da Brčko može biti primjer za cijelu zemlju i da je tim koji radi u Brčkom obavio dobar posao", kazao je Solana. Brčanski gradonačelnik Borko Reljić izjavio je da će se Owenova odluka na području grada Brčkog provesti u miru i bez teškoća.

MINISTAR GRANIĆ U TURSKOJ

ANKARA (HINA) - Potpredsjednik Vlade RH i ministar vanjskih poslova dr. Mate Granić doputovao je u četvrtak u Ankaru, u dvodnevni službeni posjet Turskoj. Granića će primiti turski predsjednik Sulejman Demirel, a razgovarat će se i s predsjednikom turskog parlamenta Hikmetom Cetinom, zamjenikom premijera Bulentom Ecevitom i ministrom vanjskih poslova Ismailom Cemom.

ODLAZAK SRBA U NORVEŠKU

OSIJEK - Norveške će vlasti pokušati što prije moguće, idućih tjedana, donijeti odluku o statusu hrvatskih Srba koji su nedavno došli u tu zemlju, izjavio je novinarima vođa izaslanstva norveških parlamentaraca i Norveškog helsinškog odbora Erik Solheim nakon današnjeg sastanka s osječkim gradonačelnikom Zlatkom Kramarićem. On je naglasio kako nitko neće dobiti stalan boravak u Norveškoj zbog ekonomskih razloga, dodajući kako se pitanja zapošljavanja i drugi gospodarski problemi moraju rješavati na ovome području, a ne u inozemstvu.

O VUKOVARU

VUKOVAR - Župan vukovarsko-srijemski Rudolf Koenig kazao je da se razgovaralo o iseljavanju Srba iz hrvatskog Podunavlja, ali da je za hrvatsku državu također vrlo ozbiljan problem i mali broj povratnika u Podunavlje. "Daljna normalizacija odnosa u Podunavlju uključuje dvosmjerni povratak, kako Srba tako i Hrvata. Također smo upozorili da je razlog malog povratka kao i odlaska s tog područja ekonomske prirode i da hrvatska država iz proračuna ne može namaknuti prijeko potrebna sredstva za otvaranje tolikog broja radnih mjesta u Podunavlju. Očekujemo pomoć međunarodne zajednice o čemu smo također razgovarali. Tada, sigurno, građani ove županije ne bi imali povoda odlaziti iz nje, a i brže bi se vraćali, rekao je Koenig.

OPĆI IZBORI U BiH 12. i 13. Rujna ove godine

SARAJEVO (HINA) - Privremeno izborno povjerenstvo koje djeluje u sastavu misije OEES-a u Bosni i Hercegovini donijelo je službenu odluku da se opći izbori u toj zemlji održe 12. i 13. Rujna ove godine. Glasnogovornik OEES-a Dardan Gashi izjavio je danas u Sarajevu kako je tom odlukom precizirano da će se u ta dva dana glasovati za izbor Predsjedništva BiH, zastupnike u parlament BiH, predsjednika i potpredsjednika "Republike Srpske", zastupnike u skupštinama entiteta kao i novi sastav županijskih skupština u Federaciji BiH.

U rujnu će također biti održani izbori i za tijela vlasti onih općina u kojima oni iz tehničkih razloga nisu mogli biti održani prošle godine. Schummacher je ocijenio kako se s približavanjem nove donatorske konferencije na kojoj će se u travnju raspravljati o dodatnoj novčanoj pomoći onim stranama u BiH koje provode daytonski sporazum, raste i spremnost lokalnih vlasti na suradnju. Westendorpov je zamjenik danas upozorio da je Ured visokog predstavnika, unatoč širokom ovlastima koje ima, ipak u skućenoj poziciji jer ne može sve probleme rješavati jednostavnim smjenom onih dužnosnika koji ne žele surađivati.

SRBIJA MORA ISPUNITI OBVEZE KONTAKTNE SKUPINE

PRIŠTINA (HINA) - Čelnika Parlamentarne stranke Kosova Adem Demaqi izjavio je večeras da legitimni predstavnici kosovskih Albanaca neće prihvatiti nikakav dialog, sve dok Srbija ne ispuni zahtjeve Kontaktne skupine. To se prije svega odnosi na zahtjev da španjolski diplomat Filipe Gonzales bude posrednik za Kosovo. Demaqi kaže kako nema dijaloga s Vladom koja terorizira dvomilijunski albanski narod.

MOTRIŠTA

CROATIAN PRESS NEWS IN ENGLISH,
MARCH 5, 1998" Božidar Puglenik replaces
Ms. Ljilja Vokić, whose resignation as Minister
of Education was accepted."

ISPRAVAK: Donosimo ispravljeno pismo
Gdje. Nede Liepen Saturday Night Magazine.
Ispricavamo se Gdji. Leipen radi nenamjerne
pogreške.

Saturday Night Magazine - Letters
184 Front St. East., Suite 400
Toronto, Ont. M5A 4N3

Re: Canadian Warlord by Patrick Graham, in
Saturday Night Magazine, Dec. 1997/Jan 1998

Some of Mr. Graham's statements with respect to the recent Croatian struggle for independence are correct. The tenor of the entire article, however, is heavily biased against the new Republic of Croatia and its present government, democratically elected in internationally recognized free elections several times since 1990.

With the defeat after WWI of the Austro-Hungarian empire (of which Croatia was a constitutional part), Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes was formed by the Treaty of Versailles, cooked up by the Allies. The Croatian people were never asked in a referendum, or any other public expression of their will, whether they wished to live under the Serbian hegemony, because that is what this new Balkan creation, soon to be renamed Yugoslavia, really was, a brutal Greater Serbia from 1918 on. In 1928 a number of Croatian members in the Parliament in Belgrade, belonging to the Croatian Peasant Party, moderates seeking accommodation with the Serbs, were assassinated by a Serbian extremist. Soon afterwards, the Serbian King Alexander Karadjordjevic proclaimed himself dictator and sole ruler of Yugoslavia, all with the blessing of western European powers. His rule was a bloody one for the Croats, city people and country folks alike.

Contrary to these historical facts, when the media, including Mr. Graham, discuss the "former Yugoslavia", they always talk as though modern Croatian history started just recently, since 1990, when Yugoslavia fell apart, or since 1971, the year of the so-called Croatian Spring, a Croatian movement to shake off the Serbian oppression lasting more than fifty years. The movement was suppressed in blood and terror.

According to Graham, the Croatian minister of defense Mr. Gojko Susak is a "Canadian warlord", "a small-time pizza

Nije velik tko se velik rodi;
već je velik tko se malen rodi,
al' kad padne, golem grob mu treba.
Ili Mazuranić

peddler in Ottawa, who lit the fuse in the Balkans". In other words, Mr. Susak instigated the war in the Balkans. Did he also besiege the Croatian city of Vukovar for months on end, and was it he who razed it to the ground in 1991, killing and torturing thousands of civilians, including the wounded in the city hospital? In spite of Mr. Susak "small time pizza peddler" background, the Croatian army under his ministry was victorious in defense of freedom and independence, trouncing the fearless Yugoslav National Army (JNA), then ranking fourth in Europe in size and equipment.

Your "investigative journalism" does not impress me, Mr. Graham.
Neda Leipen

Pismo iz Kanade

MOLIM TE, PRIJATELJU

Donesi mi, prijatelju, molim
Krhotinu jednu Hirošime Vukovara
Da je nosim u njedrima
Da me poput žara
Peće pamen plavi,
Da se troprsta zločin
Nikad, nikad ne zaboravi !

Od bolnice prijatelju
Donesi mi kamen
S Ovcare zemlje grudu,
Neka jednog dana budu znamen,
Svjedoci na Božjemu sudu !

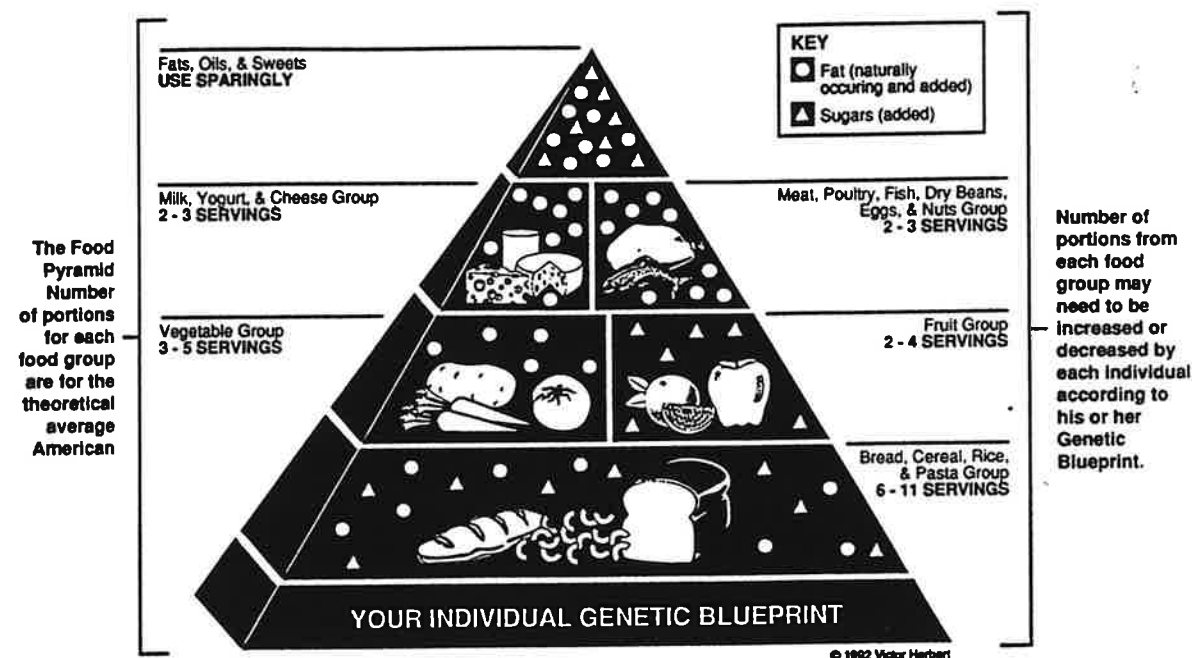
I čahuru bih jednu htio
S Mitnice ili Trpinjske Ceste
I krvavu dasku jednu iz Borova Sela
Da stavim ih uz sliku
Iznakaženih tijela !

Donesi mi, prijatelju
I komadić stakla,
Čašu suza djevojčice iz Vukovara
Nek mi stoje na oltaru -
Uspomene pakla !

Ivica Puhalo

FOOD GUIDE PYRAMID

A Guide to Daily Food Choices

The U.S. Department of Agriculture (USDA) created the Basic Five food groups in 1992. This pyramid, with a "genetic base" and "genetic sidebars" added by Dr. V. Herbert is depicted in the figure above. The smallest number of servings is the recommendation for a person with an energy need of 1600 Kcal, while the larger figure should be used by one with a need for 2800 Kcal or more.

The pyramid is an outline of good general dietary practice, so that the week's food intake averages out daily to the food portions stated in the pyramid. The basic food group at the bottom of the pyramid (bread, cereal, rice, and pasta group) is the one that should be consumed in the largest amounts, while the optional sixth food group at the top of the pyramid (fats, oils, and sweets) should be consumed in the smallest amounts.

The pyramid emphasizes the fruit and vegetable groups by placing them in the lower "eat more portions" sections. The important milk and protein groups are placed higher up ("eat fewer portions") on the pyramid and, at the very top of the pyramid, is optional "other" group, consisting of fats and oils, sweets, salty snacks, alcohol, other caloric beverages, and condiments. This sixth group, whose main function is to enhance palatability, is meant to be consumed only in modest amounts, so as not to take place of adequate quantities of the five basic food groups.

Each of the five basic food groups plays an important part in your food plan. You ensure an adequate amount

of calories, fiber, and all essential nutrients, including vitamins, minerals, and essential amino acids and fatty acids, as well as phytochemicals, when you consume, in moderation, the variety of each of these food groups, as well as variety *within* each group. It is generally not wise, without expert health professional advice, to exclude any food group, because each is selectively high in some of the nutrients we need.

Note that at the base of the Food Guide Pyramid is "Your Individual Genetic Blueprint". The number of servings you should eat from each of the five food groups may need to be altered if there is a significant relevant defect in your genetic blueprint. Also the amount of food you need every day depends on your age, body size, activity level, whether you are male or female and if you are pregnant or breastfeeding.

What is a serving? According to Health Canada one serving is, for example: 1 slice of bread, 1/2 bagel, 1/2 cup pasta or rice, 3/4 cup cooked cereal, 1 tortilla, 3 cups popcorn, 1 cup salad, 1/2 cup raw, canned or cooked vegetable or fruit, 1/2 cup fruit juice, 1 medium size vegetable or fruit, 1 cup milk or yogurt, 50 g (2 oz.) cheese, 1/2 cup ice cream, 50-100 g (2-4 oz.) lean meat, poultry or fish, 1 whole egg, 2 tbsp. peanut butter, 1/3 cup tofu.

Excerpt from: Dr. Victor Herbert, "Total Nutrition", 1995.

Prepared by: Dr. Darko Desaty

NEWS IN ENGLISH

VIJESTI NA ENGLISKOM

COMPILED BY: S. L. BUTKOVIC

CONCERNS OVER TUDJMAN'S SPEECH

ZAGREB (HINA) - The Council of Europe Ministers' Deputies held a session behind closed doors in Strasbourg on Tuesday.

They expressed extreme concern over recent declaration made by the Croatian President Franjo Tudjman and certain negative developments in Eastern Slavonia since the transfer of authorities to the Croatian government, the Council of Europe said in a statement Wednesday.

The Ministers' Deputies "expressed their extreme concern at recent declarations made at the highest level by the Croatian authorities and at certain negative developments in Eastern Slavonia since the transfer of sovereignty to the Croatian authorities".

They stressed that they were anxious to see Croatia respect all its obligations to the international community - and especially the Council of Europe.

The speech by Croatian President Franjo Tudjman at the last general convention of the Croatian Democratic Union (HDZ) the Council of Europe statement was alluding to, was very badly interpreted, said Croatia's permanent representative to the Council of Europe, Vladimir Matek.

Tudjman said that the HDZ leadership should have the leading role in the implementation of the policy of reconciliation in the Croatian Danube region, Matek said.

Croatia's representative presented a set of concrete measures, especially in legislation, the Croatian Government had already taken or intends to take in order to support reconciliation and restoration of trust and speed up the two-way return of refugees and displaced people. So far, 31,000 Serbs had returned to their homes in Croatia, out of which 12,000 came from the Danube area and 19,000 from Yugoslavia and Bosnia-Herzegovina, Matek recalled.

He stressed that Croatia was the only country in the region which had such results in the return of refugees, Croatia's representative called on European countries to support the economic reconstruction of the Danube area, Croatia's Mission to the Council of Europe said in the statement.

1600 VICTIMS EXHUMED

GLINA (HINA) - One thousand and six hundred victims of Serb aggression have been exhumed from war affected regions in Croatia to date, the State Commission for Missing and Imprisoned Persons said on Wednesday.

In a meeting with heads of the Glina municipality (80 km south of Zagreb), the Commission also revealed that in the Banovina region 546 killed Croatian defenders and civilians had been exhumed, and 120 of these had still not been identified.

The Commission said its teams were still tracing 380 imprisoned and missing people from the Banovina region.

Commission chairman Lt.Ivan Grujic called on citizens who lived in the Glina area during the Serb aggression, and returnees from the Croatian Danube River region, the Federal Republic of Yugoslavia or the Bosnian Serb entity, to cooperate in the uncovering of individual and mass graves which contained the bodies of missing Croatian defenders and civilians.

SERBIAN POLICE KILLED 90 ALBANIANS

PRISTINA (HINA) - The Serbian police killed more than 90 Kosovo Albanians, mostly children, women and the elderly, in the Drenica area over the past two weeks, the Kosovo committee for the protection of human rights and freedoms said Thursday evening.

The bodies of the killed were, according to the committee, massacred, some were charred, with eyes gouged out and hands cut off. Among the last 56 bodies buried in Donji Prekaz were 12 children aged 5-16, 15 women, of whom two were pregnant, and seven elderly men. It is feared that an ammunition factory in Srbica is being used as a camp where Albanians are tortured.

CROATIA & HUNGARY TRADE

ZAGREB (HINA) - The first round of negotiations on a free trade agreement between Croatia and Hungary ended on Thursday in Zagreb. In a meeting with Deputy State Secretary at the Hungarian Ministry of Industry a Croatian delegation agreed modes of liberalisation of mutual trade in industrial, agricultural and food products, the head of the Croatian delegation, Deputy Economy Minister Neven Mimica, said. Mimica said negotiations would resume in May, with a meeting of expert groups in Budapest.

CROATIAN BISHOPS' CONFERENCE

LOVRAN (HINA) - The Croatian Bishops' Conference (HBK) started its 15th session in the north Adriatic town of Lovran on Thursday. Also attending the session is the Apostolic Nuncio in Croatia Monsignor Giulio Eunaudi, as well as Catholic bishops from Bosnia-Herzegovina and Serbia, Mostar-Trebinje Bishop Ratko Peric and Subotica Bishop Ivan Penzez.

HBK president and Zagreb Archbishop Monsignor Josip Bozanic spoke about the newly-established Centre for the Promotion of the Social Doctrine of the Church. He said Croatian society, which had just come out of Communism and war, needed a new impulse and inspiration, and the new Evangelisation, underlined by Pope John Paul II, was a crucial task.

The Church in Croatia is facing all of the specifics of after-war difficulties, especially with the material and spiritual revival of those who had suffered great loss during the war...Our Church communities feel how much we need at this time the spirit of forgiveness and reconciliation, as well as the promotion of civil harmony and tolerance", Bozanic said.

KANADSKO-HRVATSKI KONGRES

CANADIAN-CROATIAN CONGRESS

KANADSKO-HRVATSKI KONGRES

CANADIAN-CROATIAN CONGRESS

OGRANAK TORONTO I OKOLICA

TORONTO AND VICINITY BRANCH

HRVATSKIM UDRUGAMA TORONTO I OKOLICE

Ulazimo, ili smo već usli u novo razdoblje života ove zajednice. Rat je završen, Hrvatska je cjelovita i sad se trudi da izliječi rane rata i razaranja i da nadje svoje mjesto pod suncem.

Zbivanja prošlih osam godina, ratni napor, nasa mobilizacija za pomoc napadnutim sunarodnjacima utjecali su u velikoj mjeri na zivot ove nase zajednice. I mi se sad oporavljamo od rata, i mi moramo traziti svoje mjesto pod suncem. Mnogi od nas ce se vratiti u Hrvatsku, mnogi su se vec vratili, ali ce mnogi i ostati. O onima, koji ostaju, posebno o mladima druge, trece i daljnjih generacija moramo poceti brinuti ako ih zelimo spasiti od ubrzane asimilacije.

Malo zbog objektivnih razloga - Hrvatskoj vise nismo toliko potrebni - malo zbog umora i osiromasenja, nasa je zajednica posustala, postala je apaticna i bezvoljna. U zaru napora za pomoc Hrvatskoj mi smo zaboravili na sebe i to, po mojem misljenju, treba ispraviti.

O tim problemima zeljeli bismo razgovarati s clanstvom i vidjeti da li postoji volja i zelja da zapocnemo rad na organizaciji institucija i drustvene strukture, koja ce ovu zajednicu uciniti jakom, aktivnom i zadovoljnom.

Samo takva zajednica s kojom ce se nasi mladi moci ponositi privuci ce i njih medju nas, samo takva zajednica bit ce zaista od koristi i za Hrvatsku.

Kanadsko-hrvatski kongres je pokrenuo rad na "domacem terenu" dovodeci lektora hrvatskog jezika na Sveuciliste u Torontu. To mozemo shvatiti kao stalnu vezu s najnovijim standardnim hrvatskim jezikom, koja nam je neophodna ne zelimo li se polako udaljavati od hrvatskog i Hrvatske.

No to je pocetak. Postoji niz jednako vaznih projekata, koji bi ovoj zajednici bili od koristi i o kojima treba raspraviti. Dodjite na skupstinu da o tome porazgovaramo, da cujemo vase ideje i da se slozimo sto cemo i kako cemo dalje.

S poštovanjem

Dr. Ivan Hrvoic, Predsjednik

KANADSKO-HRVATSKI KONGRES

CANADIAN-CROATIAN CONGRESS

OGRANAK TORONTO I OKOLICA

TORONTO AND VICINITY BRANCH

HRVATSKIM UDRUGAMA
TORONTO I OKOLICE I

Toronto, 8. Ožujka 1998

Pozivamo Vas na Godišnju sjednicu Kanadsko-Hrvatskog Kongresa, Odbor za Toronto i okolice, koja će se održati 29. Ožujka u 3 sata popodne u dvorani crkve "Hrvatskih Mučenika" u Mississaugi, 4606 Mississauga Road.

U prilogu je prijedlog dnevnog reda sjednice, kratki pregled rada Odbora Kongresa od prošlogodišnje sjednice, sažetak pravilnika rada Kongresa, koji uključuje pravila za članarinu i broj delegata po društvu. Priložen je i formular, kojim svako društvo potvrđuje u koju kategoriju ulazi i tko je imenovan predstavljati društvo (1-9 članova društvo ima pravo članstva bez prava glasa, s 10-49 članova su "mala društva", koja imaju pravo na jednog delegata; 50-99 članova čini "srednje društvo" s pravom na 3 delegata, i društvo sa 100 članova ili više s pravom na 5 glasova.

Uvjet za pravo glasanja je plaćena članarina za tekuću godinu. Minimalna članarina je \$50.00 i ona nosi jedan glas bez obzira na veličinu društva - ako ima bar 10 članova.

Standardna članarina je \$100.00 za mala društva; \$300.00 za srednje društvo i \$500.00 za veliko društvo, te \$1,000.00 za krovnu organizaciju.

Molimo da na sjednicu pošaljete što veći broj svojih članova jer želimo pokrenuti raspravu o nekim, po našem mišljenju, važnim pitanjima za našu zajednicu.

Ako niste poslali svoju članarinu, to možete učiniti pri ulazu na sjednicu, a ako još niste upisani u Kanadsko-Hrvatski Kongres za Toronto i okolice, to učinite što prije.

S poštovanjem

Slavko Bulkuć
Tajnik

4936 Yonge Street, Suite 230, North York, Ontario, M2N 6S3

KULTURA I TURIZAM

PRVIĆ: otok pred Šibenikom s naseljima Lukom i Sepurinom. U Luci su otkriveni kasnoantički i ranohrvatski grobovi s nakitom. Crkva i samostan Gospe od Milosti sagrađeni su u drugoj polovini XV. st., a poslije su više puta dograđivani; samostan je temeljito obnovljen nakon jednoga požara. U jednome dograđenom zidu crkve nalazi se ulomak ranokršćanskog pilastra s karakterističnim križem, a u crkvi je grob Fausta Vrančića (izumitelja). U Luci su nadjena dva glagoljasta natpisa. U polju se nalazi crkva Sv. Ambroza, romantično-gotičkih obilježja, poslije znatno preinačena, a u Šepurini crkva Sv. Jelene, u kojoj je bogato ukrašen barokni oltar. Na sjevernoj strani otoka nalazi se barokni ljetnikovac obitelji Draganić-Vrančić, u kojem se čuva više umjetnina, medju njima i portret Fausta Vrančića iz god. 1605. (Enciklopedija Hrvatske Umjetnosti, str. 104)

DOGODILO SE:

....zagrebacka plesna grupa "Republika Indigo" predstavlja plesnu predstavu "Snovi drugih ljudi" na kazališnom prostoru

.... "Peacekeeper" americki film: Usprkos dinamičnoj reziji debitantice Mimi Leder, poznate po televizijkoj seriji "Hitna Služba", mnoštvo lokacija, tehnike i pirotehnike te atraktivnom glumačkom paru George Clooney i Nicole Kidman, filmološka analiza "Peacekeeper"-a ne iziskuje mnogo napora, pa se film bez griznje savjesti, dok kažeš IFOR, može opisati kao tipična visokobudžetna hollywoodska budalaština. Zato će političke implikacije "Peacekeeper"-a na domaćem terenu izazvati mnogo zbučnije polemike, a pitanja koja će odnijeti dobar dio vremena pri ispijanju jutarnje kave brojna su: jesu li, stavljajući teroristu Dušanu Bavriću u usta riječi da je on "Srbin, Hrvat i Musliman", autori filma izjednali sve nas kao jednako izgubljene slučajeve s izrazitim balkanskim sindromom, ili otkud odjednom takva briga za osobnu motivaciju terorističkog bezumlja.... (Obzor, Br. 149, St.49)

....obilježen Dan grada Koprivnice, "Koprivnica je lijepa i lijepo je živjeti u njoj", 4. studnog 1997 (kasno javljamo, ali bolje ikad nego nikad)

.... Lucia Aliberti - bel canto virtuoza, poznati svjetski soprano digla na noge publiku u Splitu. Publika je bila oduševljena s izvedbom "Oh, mio bambino caro" iz Puccinijevve opere "Gianni Schicci.

.... planirajte odlazak u Zagreb negdje oko sredine svibnja ove godine, jer se održava 13. festival animiranih filmova (17 - 21 svibanj, Zagreb). Animirani filmova iz 50 zemalja će biti prikazani na festivalu, a najviše filmova bit će iz Velike Britanije (125) i USA (95). Za one koji ne znaju: zagrebacka škola animiranih filmova je čuvena u svijetu.

The Strange Adventures of Apprentice Illipor by John Hojvat

.... publici je nedavno predstavljena vrlo znakovita knjiga: Stoljeća Hrvatske Književnosti (Centuries of Croatian Literature" (33 sveska). Urednik je Gosp. Vlatko Pavletić, predsjednik Hrvatske Akademije Znanosti i Umjetnosti, koji je predstavio tu zaista nužnu knjigu publici. Ova knjiga, čiji je cilj da predstavi izbor najpoznatijih radova i autora hrvatske književnosti od samog početka do modernih vremena, biti će tiskana u preko tri stotine svezaka. (Croatia Weekly, Feb. 26)

.... Dubrovački umjetnici izlažu u izraelskom gradu Netanyi.. Poznati dubrovački slikari i kipari Djuro Politika, Josip Škrelj, Luksa Peko, Neda Kuzek, Dubravko Lošić i Josip Pino Trostmann, kao i Ivo Jaksić i Josip Ivanović izložili su svoja djela u Izraelu u Gradskom Kulturnom centru. Izložba će biti otvorena od 13. ožujka, a postoji i mogućnost da će biti prenešena u Tel Aviv.

PLANIRATE LI DOPUST? MOŽDA VAS ZANIMAJU FESTIVALI, KONCERTI ILI RAZNI DRUGI KULTURNI DOGAĐAJI U DOMOVINI:

Dubrovački Ljetni Festival: 10 lipanj - 25 kolovoz 1998
 Splitsko Ljeto: 14 lipanj - 14 kolovoz 1998
 Zagrebački Ljetni Festival: 28 lipanj - 30 srpanj 1998
 Muzičke Večeri Sv. Donata: 7 srpanj - 7 kolovoz 1998

Internacionalni Festival
 Djeteta, Šibenik: 21 lipanj - 7 srpanj 1998
 Vinkovačke Jeseni: 26 - 28 rujna 1998

Muzička i Kulturna Ljeta Istre: cijelo ljeto, Porec, Umag, Rovinj, Groznjan, Barban

Djakovački Vezovi: 3 - 6 srpnja 1998
 Muzičke Večeri Osora: 12 srpanj - 23 kolovoza 1998

Barokne Večeri Varaždina: 21 rujna - 5 listopada 1998
 Ljetni Događaji Otoka Krka: 16 srpanj - 22 kolovoza 1998

Prije nego završim osvrt na proslavu 10. godina rada Odsjeka 515 HBZ željela bih se malo osvrnuti na Predsjednika Hrvatske Bratske zajednice Gosp. Bernarda Luketića. Ja sam ove subote prvi puta osobno upoznala predsjednika te najveće hrvatske udruge svijeta. Bila sam impresionirana jednostavnošću čovjeka, čija zadaća i rad je ogroman. Naš predsjednik Gosp. Luketić čovjek je koji zna da ga samo jednostavnost može dovesti na mjesta gdje će se po zadaći dnevno nalaziti, jer jedino tako - s jednostavnim riječima istine - može predstaviti Hrvate, koji žive u Kanadi i Americi, kao i domovinu.. Veliki ljudi biraju jednostavne riječi da prenesu svoju misao slušateljima: tako i Gosp. Luketić, čiju veličinu čovjeka i borca za domovinu znaju oni koji usko rade s njim. U svom govoru poslužio se jednostavnim, toplim riječima koje su približile nama, koji smo ga pomno slušali, svaku toplu misao upućenu zajednici, koja očito ima prvo mjesto u njegovom srcu. Gosp. Luketić sjedi za stolom s velikima ovog svijeta: nerijetko je on u Bijeloj Kući s Clintonom, i njegovim pomagačima, radi s najvišim američkim predstavnicima u svim svjetskim tijelima, ali s istom pažnjom razgovara sa svakim čovjekom koji mu pridje. Njegovi prijatelji kažu da njemu ništa nije teško, ni ispod časti: govoriti na svakom organiziranom događaju Hrvatske Bratske Zajednice, ili sjeći meso u Cokesburgu, prodavati lutrije, ili svirati na pozornici. Jednostavnost Gosp. Luketića je njegov najveća i najvažnija kvaliteta. Možda bi se u njega trebali ugledati naši razni političari i čelnici, bilo veliki, ili mali.

Valentina

DALI STE ZNALI:

... da ako pušite u svojem domu pred djecom (naročito malom) pomažete razvoju bolesti (alergije i/ili ovisnosti o nikotinu)?

... da Vaše “izgustirano” posudje, odijelo, odjeću, pokućstvo i druge predmete možete pokloniti bez puno truda na dobrobit drugih?...time da samo nazovete (kad opet dobijete zamolbu postom da pomognete društva diabetičara, Multiple Sclerosis itd.) i oni će sami doći k Vama po to. Oni to prodaju i novac koriste za pomoć bolesnicima. Bit će Vam zahvalni. Da, ja znam da ima žena kojima je najlakše sve baciti u smeće, ali da ima i onih kojima bi to itekako pomoglo!

... da cvijeće bilo rezano ili posadjeno, kad ga dobijete na poklon (ili kad odlazite doma iz bolnice) možete odnijeti u obližnju crkvu/ kapelicu ili pokloniti nekome tko će s veseljem posaditi u vrt ili njegovati u lončanici i rado Vas se sjećati.

... da višak hrane (sendviče, kolače itd) možete zamotati ili u posudici od sira i vrhnja odnijeti na podzemnu željeznicu na uglu prometnih ulica ili “downtown” gdje uvijek ima gladnih/ potrebitih, a koji će Vam isto biti zahvalni za hranjivi obrok. Neće Vam odbiti ni čarape, košulju ili kaput koji Vam više ne treba!

.... Budimo praktični, dijelimo dobra koja nas okružuju s onima koji su potrebitiji od nas. Učimo se prepoznavati potrebe drugih i pomozimo im, čak i ako ih ne poznajemo. Zar je to važno? Sada u korizmi svi imamo priliku razmišljati kako da pomognemo nekome kraj sebe.

Pripravila: Gdja. Radojka Šemrov

Recently reported in the Massachusetts Bar Association Lawyers journal, the following are 10 questions actually asked of witnesses by attorneys during trials and, in certain cases, the reponses given by insightful witnesses:

1. Now doctor, isn't it true that when a person dies in his sleep, he doesn't know about it until the next morning?"
 2. "The youngest son, the twenty-year old, how old is he?"
 3. "Were you present when your picture was taken?"
 4. "Were you alone or by yourself?"
 5. "Was it you or your brother who was killed in the war?"
 6. "Did he kill you?"
 7. "How far apart were the vehicles at the time of the collision?"
 8. "You were there until the time you left, is that true?"
 9. "How many times have you committed suicide?"
 10. Q:"So, the date of the conception (of the baby) was August 8th?"
- A: "Yes."
- Q: "And what were you doing at the time?"

Don't you give up -
every dream takes time to grow !

V Krapinske Toplice

Napiseo i skladao: BRANKO STARC

KANADSKO-HRVATSKI KONGRES

OGRANAK TORONTO I OKOLICA

CANADIAN-CROATIAN CONGRESS

TORONTO AND VICINITY BRANCH

GODISNJA SKUPSTINA, 29 OZUJKA 1998.

PRIJEDLOG DNEVNOG REDA

1. Izbor zapisnicara I ovjervitelja zapisnika
2. Citanje zapisnika s proslogodisnje skupstine I njegovo prihvatanje
3. Izvjestaji duznosnika odbora:
Predsjednika,
Tajnika,
Blagajnika
Celnika radnih odbora za:
Odnose s javnoscu,
Skolstvo,
Mladez,
Investicije u Hrvatsku,
Povratak
4. Rasprava o izvjestajima
5. Rasprava o stanju I buducnosti hrvatske zajednice Toronta I okolice:
Poslijeratni sindrom,
Problemi kontinuiteta I smjene generacija,
Hrvatski jezik na Sveucilistu u Torontu,
Akcija za hrvatsku ambasadu u Ottawi,
Akcija za pomoc Vukovaru,
Druge dobrotvorne I drustvene akcije.
Zakljucci rasprave,
6. Raspustanje postojeceg Odbora
7. Izbor Izborne komisije
8. Izbor novog odbora
9. Zaključenje sjednice

KANADSKO-HRVATSKI KONGRES, ODBOR ZA TORONTO I OKOLICU

ZNACAJNIJE AKCIJE U 1997/98 GODINI

1. Organizirana je sad već tradicionalna proslava Dana državnosti 30. Svibnja 1997. U suradnji s velikim brojem hrvatskih drustava. Svecani svehrvatski koncert održan je u dvorani Renaissance u Mississaugi. Bogati program pratilo je oko 600 gostiju. Hrvatske zastave izvjesene su pred gradskim vijećnicama Toronta, Scarborougha, Markhama i Bramptona.
2. U suradnji s AMCA-om održan je sastanak s Ministarstvom vanjskih poslova Kanade u vezi sa zlodjelima srpskog Crvenog kriza I u vezi s vizama za posjetitelje iz Hrvatske
3. Uspješno su završeni pregovori s Odjelom za Slavenske jezike Sveucilista u Torontu o otvaranju Lektorata za hrvatski jezik s početkom u rujnu 1997. Potpisan je trogodišnji ugovor između Instituta za hrvatski jezik u Zagrebu, Sveucilista u Torontu i Kanadsko-hrvatskog kongresa u Torontu.
4. Predstavnici Kongresa sudjelovali su u radu Koordinacijskog odbora drustava Almae Matris Sjeverne Amerike na sastanku u New Jerseyu u rujnu. Gost sastanka bio je hrvatski ambasador u Ujedinjenim Nacijama gosp. Ivan Simonovic sa suprugom.
5. Uspješno je potisnut srpski propagandni film "Vukovar poste restante" na Filmskom festivalu u Torontu energičnom akcijom Kongresa, HDZ-a Almae Matris, Bedema ljubavi i Katarine Zrinske.
6. Odbor za povratak umnožavao je i raspacavao Bilten Ministarstva za povratak Republike Hrvatske
7. Polugodišnji sastanak s članstvom održan je 7. Studenog 1997.
8. Organizirano je predavanje zamjenika ministra vanjskih poslova Republike Hrvatske Ive Sanadera.
9. Organizirana je dobrotvorna večera za hrvatski jezik na Sveucilistu u Torontu. Gosti večeri i govornici bili su hrvatski konzul gerant gosp. Ivan Picukarić, pročelnik Odjela za Slavenske jezike prof. Ken Lantz, te profesori Vinko Grubisic, Jasna Sego i Ralph Bogert
10. U kooperaciji sa Sveucilistem u Torontu organizirana su predavanja profesorice Jasne Sego "Povijesni razvoj hrvatskog jezika" 6. Studenog 97. i "Tin Ujević, pjesnikov raj ipakao" 6. ozujka 98, te koncert i recitacije studenata 28. ozujka (u pripremi).
11. Kanadsko-hrvatski kongres u posjedu je oko 1000 hrvatskih knjiga, poklon javnih knjižnica Yorka, koje zatvaraju etnicke kolekcije knjiga.

DOGAĐAJI U NAŠOJ ZAJEDNICI

PAKAO I RAJ TINA UJEVIĆA, PREDAVANJE PROF. JASNE ŠEGO

6. ozujka 1998 bila sam prisutna na izvrsnom predavanju Prof. Jasne Šego o pjesniku Tinu Ujeviću. Predavanje je održano u Koeffler institutu, na U of T, a predavača je predstavio pročelnik Slavistike Prof. Ralph Boggard sljedećim riječima: "Today we are going to hear a lecture about an exceptional poet by an exceptional teacher."

Prije nego što uopće kažem koju riječ o samom predavanju, htjela bih zahvaliti Prof. Jasni Šego na velikom radu na U of T. Gdjica. Šego je do sada pokazala kvalitetu rada i znanja na zavidnoj visini, i nadamo se da će ostati ovdje među nama, da predaje hrvatski i iduće godine.

Predavanje o našem poznatom pjesniku Tinu Ujeviću je bilo bogato podacima, nabijeno osjećajima o samom pjesniku, i vidjelo se iz svake riječi Prof. Šego koliko joj je bilo stalo da nama dočara Tina svakom svojom riječju. Da bi to postigla predstavila nam je u samom početku hrvatsku književnost u razvoju, krenuvši od samog početka, preko Ilirizma do moderne hrvatske književnosti. Tako predstavivši hrvatsku književnost bilo je lako staviti Tina, njegov život i rad u samu sredinu. Uz suhoparne podatke: rođen u Vrgorcu, živio posvuda, bio je izvanredno marljiv pjesnik, govorio par jezika, čak prevodio s engleskog (Walt Whitman "Leaves of Grass") i francuskog, napisao više zbirki pjesama (A Slave's Lamentation, The Car in the Corzo, Greek Bell, Thirsty Song on the Well, itd) pjesme su mu pisane u rimi, i određenim kiticama, volio je formu soneta; najednom smo pred sobom - kroz riječi Prof. Šego - vidjeli Tina u ljepoti njegove poezije. Prof. Šego je izabrala par posebnih pjesama (Tajanstva, Tall Poplars, Pjesma vatre u peći, Everyday lamentation, Nokturno) koje su prevedene na engleski. Pročitili su ih studenti Prof. Šego, a naša hrvatska djeca, zaista umjetnički, s dubokim osjećajima za poeziju Tina Ujevića. Prof. Šego je pročitala pjesme T. Ujevića u originalu, na hrvatskom

Tin Ujević je zaista veliki hrvatski pjesnik, koji nam je tog dana izvrsno prikazan u svoj veličini. Prof. Šego nam je prikazala Tina - pjesnika, čije emocije su tako duboke; bogatstvo jezika upravo nevjerojatno, a mašta nedostižna. Uz pjesnika, sreli smo i čovjeka Tina Ujevića, koji smatra da je "život bez umjetnosti besmislen", i "koliko kod ja to volio ili ne, ja sam pisac (whether I like it or not, I am the man of letters)". Tin je smatrao da smo mi svi, a posebno on "pilgrim in the Earth, a pilgrim in the Universe". U njemu je strast za ljepotu bila velika: bilo da je govorio o ženskoj ljepoti, svijetu ili mjenjanju svega na bolje, ljepše, jer uvijek je smatrao da svijet treba mijenjati na bolje. Tin Ujević, patriota, koji se je borio za slobodu hrvatske riječi bio je skoro zaboravljen i zahvaljujući predsjedniku Hrvatske Akademije Vlatku Pavletiću, koji je pedesetih godina pisao kritike Tinove poezije, vraćen je među vodeće hrvatske pjesnike, čiji utjecaj na mnoge hrvatske pjesnike je zaista očit. Danas mu je najbliži pjesnik po radu Slavko Mihalić. Tin Ujević je umro 1955 od raka grla u Zagrebu.

Uz izvrsno predavljanje Tina i njegovog pjesničkog opusa, Prof. Šego nam je u isto vrijeme predstavljala okolnosti života Tina Ujevića, te je zahvalna publika, koja je skoro bez daha slušala svaku riječ, mogla pratiti slike iz života pjesnika, kao i njegove okoline. Imali smo čak i priliku slušati uglazbljen "Nokturno", koji je pjevao Hrvoje Hegedušić uz pratnju gitare. Predavanje je završilo kraćom diskusijom, jer nakon tako dobro obradjenog pjesnika, uz slušanje njegove poezije, nije se moglo puno pitati. Gotovo sve je bilo rečeno. Ostaje nam samo da pročitamo Tinove pjesme.

Čestitamo, Prof. Šego, na izvrsnom predavanju. Hvala Vama i U of T na dobro organiziranom predavanju. Velika je šteta, da je bilo tako malo posjetilaca.

10 GODIŠNJICA 515 LODGE HBZ

7. ozujka 1998 svečano je proslavljena 10-godišnjica Odsjeka 515 HBZ u crkvi Naše Gospe Kraljice Hrvata. Dvorana je bila prepuna članova, prijatelja iz drugih ograna i gostiju. Došli su gosti iz Amerike, predsjednik Gosp. Luketić sa suprugom, Gosp. Picukarić sa suprugom, te razni drugi ugledni gosti. Pri samom ulasku u dvoranu dočekani smo muzikom orkestra iz Amerike, St. George's "Combo" iz Cokesburg, Pennsylvania. Kanadsku i hrvatsku himnu otpjevao je ženski zbor, a američku otvirao "Combo" sastav. Nakon večere počeo je program govorom Gosp. Sminticha, predsjednika Odsjeka 515, koji je pozdravio goste, posebno dosadašnje predsjednike i dopredsjednike Odsjeka 515 koji su zdušno radili do sada. Ženski zbor je kvalitetno izveo kraći program, tri hrvatske pjesme iz raznih djela Hrvatske, koje su dobro okarakterizirale raznolikost hrvatskog melosa. Zatim su nam bili predstavljeni mladi plesnog ansambla "Zrinski-Frankopan". Čestitamo mladima na lijepo prikazanim plesovima. Kvaliteta tog mladog ansambla je vrlo očita. Isto tako čestitamo majkama i očevima mladih plesača, jer svi znamo da uz uspješnu djecu mora biti ili majka ili otac. Pozdravni govor održao je i Gosp. Picukarić, koji je naglasio vrijednost HBZ za hrvatsku koloniju u USA i Kanadi, te je pozdravio rad svih Odsjeka HBZ koji rade za dobrobit Domovine. Nakon Gosp. Picukarića Gosp. Smintich je pozdravio sve dosadašnje čelnike Odsjeka 515 koji su do sada predano radili, te su im predani simbolični pokloni. Tada je pozvao Gosp. Luketice, Predsjednika Hrvatske Bratske Zajednice da kaže par riječi u čast proslave 10 godina rada Odsjeka 515 koji nose njegovo ime. U svom govoru Gosp. Luketić je pozvao sve Hrvate da postanu članovi HBZ, organizacije Hrvata koja radi samo za dobrobit Hrvata i Hrvatske, bez ikakve političke naklonjenosti. Pozvao je također prisutne da se pridruže velikoj akciji za Vukovar, jer "Vukovar je simbol naše neovisnosti". Govor Gosp. Luketića je bio poziv svima na zajedništvo, tako važno za dobrobit naše zajednice ovdje i u Americi. Nakon službenog dijela počeo je veseli ples. Nas iz Toronta posebno je razveselio Gosp. Hajsan koji je otpjevao par pjesama. Uspješna večer za HBZ Odsjek 515, i čestitamo na 10 godina uspješnog rada.

POVRATNIČKI IZVIDNICI

Proteklih blagdanskih dana veliki je broj prognanika (sada povratnika) putovao u stari zavičaj. Razlog: "izvidjanje"; tako se neki šale kad se spremaju na put. Naime, ljudi odlaze u hrvatsko Podunavlje da izvide na čemu su: može li se odmah odseliti i prestati biti prognanikom, a to znači definitivno saznati što im je s kućama, s imetkom, zemljom, šumom; idu se uvjeriti kad će iz njihovog iseliti tamo sada smještene srpske izbjeglice što u Hrvatskoj nisu htjeli ostati; idu svojim očima vidjeti kako to sve tamo izgleda. Jer, novine su novine, radio je radio. TV snima ono što treba, a Jure Radić se stalno smije. "A oči su oči i one "gledu" što "volu" i najbolje "vidu" - kaže jedan prognanik iz okolice Vukovara.

Ode i moj kum s grupom Šarengradjana i sirom otvorenih očiju do Vukovara i dalje - niz Dunav - do Šarengrada. Po svojoj naravi moj je kum sremački složen: sve voli sam vidjeti, a sremačka krv u njemu pa hoće da o svemu sam donese sud. Bez dugog razmišljanja odgovara: "Strašno, grozno... i dobro!" Primjećuje moju začudjenost pa nastavlja: "Dobro, dabome, u odnosu na ono prije!" A, ono prije, kaže moj kum, to je bilo strašno. Sve je propalo: kuće, vinogradi, šume, strojevi, bunari, gospodarske avlije, orasi, trešnje, breskve - sve što je Bog stvorio, a naši ljudi negovali i živjeli za to i od toga.

Što je ostalo, kaže kum, to je kao od bijede - jadno, nagorjelo, našesuren, skrpano, nešto kraj čega je život prošao i samo podsjećanje na smrt i propast. Što je sad tu od onoga, što reče, da je dobro - pitam, a on ima spreman odgovor: "... pa, dobro je što tamo sad ideš slobodno, bez brige, putuješ sa svojim dokumentima i ničega se više ne bojiš. Omekanili su sada tamo svi, oni što su ostali, jer su negdašnji osioni ratnici digli sidra i spustili ih čak u Nišu i Pirotu."

Poznajem Šarengrad 56 godina, to Fruškogorsko selo što se jednom svojom stranom naslonilo na Dunav, a drugom puže po padinama najplemenitije planine na svijetu Fruškoj Gori. Raspitujem se za Šarengrad; za ljude, predivnu šarengradsku

crkvu što nekim čudom osta samo okrnjena granatom jugovojске, za dvore oko crkve, rimsku kulu nad selom, čuvene

mu alase, naše negdašnje cure i dečke, za kuće bogatih i poznatih Šarengradjana. Tvrd je čovjek moj kum, ali u jednom momentu kao da mu u glasu prevlada nekakva plaćna mekoća kad počne nabrajati: naše su cure, ako ih i ima, odavno bake, dečki su djedovi s buljukom unuka - ako preživješe - mnogi su starci bili žestoki branitelji, tih i tih kuća nema, svi su vinogradi pusti i čemerni, nema ni alasa, ni čamaca, ni cikolja, ni skela, ni tambure čuti nije, već sve popaljeno, potopljeno, nizvodno pušteno; nitko "lenijama" ne ide u polje, nitko kapelice uz lenije ne održava niti kiti; sedam godina ni žita, ni kukuruza, ni Božjeg blagoslova....

Nije to, znači, onaj Šarengrad, za kojeg mi jednom zgodom Enes Čangić i Oto Šoić rekoše, ushićeni pogledom sa šarengradskih brežuljaka na Bačku i Šarengrad da "...ovamo treba dolaziti liječiti dušu!" Nema više onoga lijepog sela i kojem je nekad živio Lojza Til, alas i šeret, vinoljubac i gurman, koji je i jednom Zuki Džurnhuru otkrio da na svijetu nema riba do smudja i kečige, da je malo vina kao što je "frankovka" i "iločko belo" o", a da na ruci mali prst postoji samo zato da času gura prema ustima - da se ne mora okrenuti cijela ruka do lakta.

Nema ni poznatih vincilira, niti ptela što podivljaše, ni ovčara, ni onih što su u šarengradskoj adi uzgajali svinje i drugu stoku; nema baka poput Georgine Djaković, Marijice Ivanić, pa mnogih žena iz obitelji Palinkaša, Osuškijevih, Szabovih, Antolovičevih, Dirovih, sve poznatih i nadaleko čuvenih kuharica i domaćica. Sve je pomrlo, prošlo, prognano, poginulo ...

I, što sada, kako ćemo kume - pitam kuma koji već tridesetak godina živi u Zagrebu. Odnio ga život - morao je. Sad kad je "izvidio" situaciju u svom bivšem Šarengradu, gotovo se povratnički osjeća.

Svima govori da se moramo vraćati, podizati, raditi, stvarati, oživljavati. Tako je i poslije onog rata u Šarengrad dovodio čitave kazališne ekipe, glazbenike i omladinske grupe pa da u njegovom selu nastupaju. Gostio ih je sve u svojoj kući. I sada, evo nakon više od pola stoljeća moj bi kum Davor da mu selo opet oživi, procvjeta, da se održi. Sve bi dao da Šarengrad vidi opet u pravom svjetlu. Ne smeta mu ni sedamdesetdvije za vratom. Tamo nema više njegovih najbližih, ali ima poznatih, ima one srijemske i hrvatske zemlje što ju možeš na kruh namazati i što ne smije opustjeti.

Već je sina i snahu poslao da pomažu svojim. Bit će, kaže kum Davor, opet Šarengrada, vinograda, i žita, kukuruza i svetačkih kapelica u lenijama; bit će u bijelo obećane šarengradске djece, u procesijama i kriznama, u svatovima; bit će, kaže, kosaca i prosaca, maskara i svinjokolja, berbi i Ivanjskih krijesova, vinskog krštenja i rakijskih komova, predbožićnih zornica i vriske šarengradске djece, tamburanja i pjevanja... Bit će života - potjerat će novo korijenje Djakovića, Antolovića, Kovačevića, Palinkaša, Dirovih, Osuški....

A umjesto dragog, starog Lojzê Tila netko će drugi gurati kolica s ribom sve do Bapske i vikati: "Ajte, žene, ribe....!" Vratiti će se život u Šarengrad. Jednom je nogom već u njemu.

Ante Duić, "Glas Istre"

PROŠETAJMO HRVATSKOM

POUNJE

Jednom mi je netko rekao da ni jedna hrvatska rijeka nije tako zelena kao Una u proljeće ili rano ljeto. Tada je dodao da je njegova Una, čak i po svom imenu, jedinstvena (Una - jedna, jedina). Prvi pogled na Unu je zaista poseban, pred Vama se razlije naprosto prelijepa rijeka, sviježa kao proljetni cvijet u ranu zoru, a zelena kao da je naslikana posebnom nijansom zelene boje, koju rijetko koji umjetnik može naslikati. Priroda oko Une je posebna: Hrvati tog kraja začarani su ljepotom svoje zemlje. I ja sam obožavalac tog kraja. Baš radi te moje ljubavi prema tom području, posebno prema Hrv. Dubici, danas ćemo prošetati tim prelijepim dijelom Hrvatske, kojeg mi Hrvati iz drugih djelova domovine dosta rijetko spominjemo.

Da dodjemo do Dubice morali smo preći Savu kod Jasenovca pomoću trajekta, jer su svi mostovi porušeni. Svugdje oko nas je bio krš, ali lica na trajektu su nasmišana. Za volanom prijatni hrvatski vojnici s osmijehom. Dan je upravo bio prekrasan: sunce je sjalo, i pržilo, iako je bio kasni listopad.

Čim smo prešli Savu našli smo se na putu prema Dubici. Prolazili smo pored bunkera, nekih razrušenih, nekih još čitavih, sve zaraslo u korov, porušene kuce. Bila sam potresena tom slikom divljaštva, jer mi je u glavi stajala slika mog Pounja od pred par godina prije rata: polja obradjena, sve čisto, cvijeće svuda, prelijepa drveća, uzorane njive, čiste ceste, ptice, zelenilo i plavetnilo neba. Sada: žalost pustoši i divljaštva.

Naglo smo se našli pred Dubicom u koju smo ušli kroz uglavnom porušena hrvatska sela, dok su srpska pošteđena razaranja. U

Dubici isto: dosta porušenih kuća, crkve više nema. Stoji samo veliki križ, cigle i ogroman prazni prostor. Za vrijeme okupacije na tom mjestu UNPROFOR je imao svoje skladište. Cijelo selo je žalosno za gledati: sve zapušteno, uništeno. porušeno. Jedino je pravoslavna crkva cijela, ni dotaknuta.

Ipak, u zraku se nešto novo osjeća: cijelim tim krajem vlada neka užurbanost, radi se iz sve snage, muzika ori, svi su nasmišani: ponovo se diže Dubica. Dubičani, čije su kuće porušene ili ostečene dobili su državnu pomoć za popravak kuća, pa je užurbanost na poslu očita. U kući mog prijatelja sve je popravljeno: podovi, stepenice, zidovi, prozori, ali osjeća se jedna izvjesna praznina: nema više onog posebnog toplog osjećaja što su imale sve pounjske kuće. Nema više onih prekrasnih snježno-bijelih ručnih radova, koji su bili u svakoj pounjskoj kući, i proći će dosta vremena dok će se ti prekrasni ukrasni predmeti - umjetnost žena ovog kraja - ponovo useliti u kuće. Na žalost, u kući mog prijatelja takvih stvari će biti vrlo malo, ili ništa, jer je njegova majka vrlo stara, a sve ono što su ona ili njena majka vezle godinama odnijeli su okupatori - valjda da se diče čak i dijelima ruku naših majki i baka!

Prošetala sam vrtovima. Svi su zapušteni. Nema cvijeća, vinova loza je podivljala, drveće od žalosti za gospodarimo kao da je pofureno. Mnogih gospodara više nema i neće se vratiti. Oko 80-etak staraca tog kraja je pobijeno uz Unu. Ti starci i starice, među njima i rođak mog prijatelja, ostali su u svojim domovima misleći da se ne trebaju bojati susjeda: "Ta, pili smo kavu zajedno svaki dan, zar ne?" Ne vjerujući da bi ti isti susjedi mogli biti to što su zaista i bili, ti naši starci su proveli zadnji dan u svom selu pod stražom i onda su odvedeni na Unu. Kasnije tijela su im prenešena na groblje, ali na žalost neki od njih sada spavaju samo pod brojem, jer neke od njih nije bilo moguće ni identificirati.

A Una i dalje teče zelena, bistra kao sunčan, najljepši dan, hladna kao led. Kad stanete pored Une otvori se slika ljepote: vidi se dubina i svaki kamenčić kao na dlanu. Mnogi se sagnu i popiju gutljaj te naše zelenooke ljepotice. Pogled zapne za drveće kraj Une, sa savitim granama sve do vode!

Una svojom ljepotom briše suze naših Hrvata tog kraja, koji su toliko gubili godinama, ali se ne daju: sjetimo se Zrina i njegove golgote, početka 1941 i zločina nad stanovništvom tog kraja, pa onda Bleiburga, pa teškog života za vrijeme komunizma, i sada 1990 kad su nam susjedi opet okrenuli leđa i osvećivali se našim starcima u Dubici, ili mladima u Hrvatskoj Kostajnici.

No, ovaj članak nije članak žalosti, već slavljenja Pounja i pounjana. Taj narod je poseban; jak, bistar, lijep, marljiv, i prepun hrabrosti. Svaki puta kad mislim o Pounju sjetim se nekih posebnih Pounjana: pok. Gdje. Jurković ili majke mog prijatelja, Gdje. Pezo, koje su u stvari majke - pounjke, ako postoji to ime. Čini mi se da su to tipične žene ovog kraja, čiji cijeli život je bio borba za vjeru, djecu, muža, hrvatstvo, domovinu u najtežim mogućim prilikama. Kao i druge hrvatske majke svaka od njih je strahovala za vrijeme WW2, patila u Bleiburgu na bijegu, izgubile sinove ili muževe. Gdja. Jurković je čak morala ostaviti domovinu, došla u Kanadu i podigla djecu. Svaki puta kad sam razgovarala s njom u njenim riječima bila je Dubica, Una, Hrvatska. Tko zna, uz ostale, možda mi je i ona ulila toliku ljubav za Pounje, za Unu, jer kroz njene oči i riječi gledala sam tu zelenu rijeku i još jače zavolila taj topli, hrabar narod.

Na kraju ovog članka samo još jedna rečenica po kojoj se vidi kako pounjani vide svoju Unu: "Una je naša sveta rijeka Jordan."

SLIKE VUKOVARA

Snimio Ing. Ivo Jolić

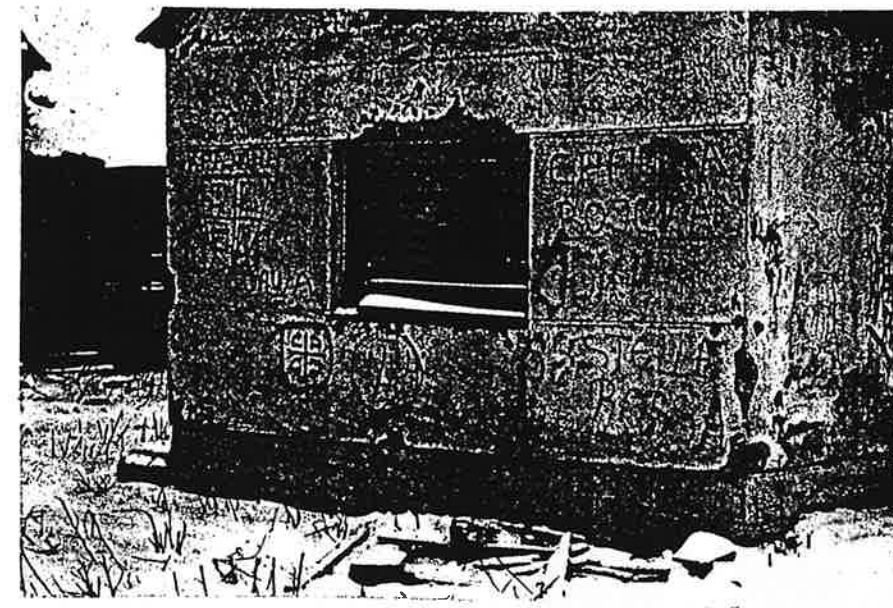

Mitnica 1998. Minirano !

Eto to je naše, kaže mi ova obitelj
i briše suze koje teku potokom.
Mitnica

Barokna kuća koju je jedan
Vukovarac ostavio crkvi. Danas
krš i trnje ! Centar Vukovara.

Bez komentara.....

Božić u porušenom Vukovaru

Republika Hrvatska je obnovila
potpuno porušen CERİĆ